

Olajfolt Gyurcsányon

2014 október 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az Energol-ügyben végrehajtott egyik házkutatás során Gyurcsány Ferenchez köthető érzékeny offshore iratokat találtak a nyomozók.

Gyurcsány személyesen is részt vett egy olajos cég, a Fortus Rt. irányításában, amelynek egyik vezetőjét kis híján

kivégezték, a befolyó százmilliók ettől függetlenül nagyban hozzájárultak a későbbi miniszterelnök cégbirodalmának felhizlalásához.

Az ezerkilencszázkilencvenes évek közepe. Egy fővárosi szállodában a titkosszolgálatok és a szervezett bűnözés ellen létrehozott Központi Bűnüldözési Igazgatóság (KBI) tisztjei gyülekeztek. A konspiráció irányítója a Szovjetunióban végzett Stefán Géza volt, aki 1994. augusztus 1-jétől, a Horn-kormány megalakulása után lett a Katonai Biztonsági Hivatal (KBH) főigazgatója. A dokumentált találkozón részt vett Kerekes István is, aki korábban a Nemzetbiztonsági Hivatal területi igazgatóságán dolgozott, éppen Stefán Géza alatt.

A megbeszélésen abban állapodtak meg, hogy a katonai titkosszolgálat szoros ellenőrzés alá vonja az olajkereskedelemmel foglalkozó Energol Rt.-t, ettől az időponttól kezdve a cég üzletpolitikájának minden mozzanatáról jelenteni kellett Stefán Gézának. (Az egykori KBI nyugalmazott alezredese, Sándor István „Papa” is úgy tudja, a katonai titkosszolgálatok cége volt az Energol. Legalábbis erről beszélt, amikor 2000 novemberében az olajügyeket vizsgáló parlamenti vizsgálóbizottság tagjainak a kérdéseire válaszolt.)

Koordinált embargósértés

Az Energolt a társadalom legkülönbözőbb rétegeiből verbuválódott személyek alapították 1994. november 30-án. Az olajvállalat részvényesei között megjelent Portik Tamás, akit a tőkeli fiatakorúak börtöne készített fel az életre. Ott volt két, visszaeső bűnözőként – betörőként – nyilvántartott személy, Drobilich Gábor és Ferencsik Attila. Felbukkant a titkosszolgálati kapcsolatokkal rendelkező Kerekes István és Gulyás Emil, valamint az MSZMP KB agitációs és propagandaosztályát megjárta, majd 1995-ben a Belügyminisztérium adatfeldolgozó háttérintézményétől leszerelt Csikós József is. Keszthelyi Péterrel, Dékány Istvánról, a társaság volt vezetője,

illetve Vankó Krisztináról, a nagy hatalmú titkárnőről pedig majd később.

A vállalkozás 1995. december 28-án megszerezte a kőolajtermékek és -származékok nagykereskedelmét lehetővé tevő jövedéki engedélyt, a cég megkezdte a működését. A Horn-kormány idején a titkosszolgálat vigyázó tekintete mellett a vállalkozás erőszakos terjeszkedésbe fogott. Ez az Energolban szerepet vállaló, bönözői életmódra berendezkedő személyeknek nem is esett nehezére. A telephelyek meghódítását követően beindult az olajbiznisz, amihez jól képzett ügyvédek hada asszisztált. A visszaélésekre az adott lehetőséget, hogy szociális megfontolásból kevésbé adóztatták a kályhákba való háztartási tüzelőolajat (hto), mint a járművekbe töltendő, kémiai azonos gázolajat. Ha tehát az országba hto-ként csempészték be dízelüzemanyagot, alig kellett közterhet fizetni.

Megkezdődött az olajszikítés, vagonokat utaztattak keresztül-kasul az országban, miközben hatalmas kár érte a költségvetést. A büdzsé megcsapolásához ugyancsak nagyban hozzájárult a halasztott vámfizetés intézményének bevezetése. A hamis papírokkal alapított cégek hatalmas forgalmat bonyolítottak, amikor azonban a járulékok befizetésére került volna sor, a vállalkozások a bönözők szervek számára fellelhetetlennek bizonyultak. A bönös úton felhalmozott pénz lehetővé tette az alvilág megerősödését. Akkorai vagyonok keletkeztek, hogy a bönzők számára gyakorlatilag nem léteztek olyan személyek, akiket ne tudtak volna megvásárolni. A politika, a közigazgatás és a rendvédelem egyes szereplőit csak az árfolyamuk különböztette meg egymástól.

Stefán Géza kitüntetése 2005-ben, az augusztus 20-i nemzeti ünnep alkalmából. Sólyom László államfő Gyurcsány Ferenc miniszterelnök és Szili Katalin házelnök jelenlétében adta át az elismerést

Fotó: Kovács Attila / [MTI](#)

Az Energol Rt. megkötetése azonban más célt, nagypolitikai érdeket is szolgált. Ebben az időszakban – 1992-től – ENSZ-embargó volt érvényben Szerbiával szemben. Oroszország azonban a korlátozások ellenére minden eszközzel megpróbálta segíteni a Milosevics-rezsimet. A szocialisták 1994-es hatalomra kerülését követően, a

kiváló orosz kapcsolatokkal rendelkező Stefán Géza, engedve a baráti kérésnek, az Energolon keresztül – amelynek legfontosabb felügyelője volt – egyengette néhány olajszállítmány áthaladását az országon. Volt olyan dokumentált szállítás, amelyben egy egész szerelvény olaj utazott a déli határig, ahonnan – téves címzés miatt – visszafordították ugyan, ám a visszaúton a tartályokban már nem olaj, hanem víz volt. A folyékony arany minden bizonnyal Szerbiában kötött ki.

A per

Maga az Energol Rt. 1997 elejéig – papíron – ötmilliárd forintos forgalmat bonyolított. A valóságban persze készpénzes adásvétel is folyt, de sem a „hivatalos” adócsalásnak, sem a feketézésnek nem lett következménye. Ám kódolva volt, hogy az illegális olajkereskedelemből kivehető hatalmas nyereség elbűvölőbb egymásnak ugrasztja az alvilág pénzembereit. Prisztás József 1996. novemberi meggyilkolásával vette kezdetét a leszámolássorozat. Innentől kezdve a hatóságok aktívabban igyekeztek feltárni az olajüzletek háttérét, nyomozás indult az Energol ügyletei miatt. Portik Tamás – értesülve a rá leselkedő veszélyről – olajra lépett, és bár a rendőrséghez számos bejelentés érkezett arról, hogy éppen Újbudán, Solymár környékén vagy Bécsben húzza meg magát, a hatóságok nem intézkedtek az ügyben. Voltak ugyanakkor információk, amelyek szerint Portik az Egyesült Államokba tette át székhelyét. Tény, élettársa négy gyermeknek adott életet a tengerentúlon, akik így automatikusan amerikai állampolgárrá váltak. Az évszázad olajpereként beharangozott, Portik távollétében zajló Energol-per később közröhejbe fulladt. Az ügyészség kihátrált saját vádirata mögül, rács mögé a bíróság 2007. novemberi – szocialista kormány idején hozott – ítéletét követően szinte senki nem került. Portik még egy ideig bujkált, majd az elévülést kivárva egyre otthonosabban mozgott Budapesten.

Fotó: [Magyar Nemzet](#)

A m?velet

Olyannyira, hogy 2008-ban egy közvetítőn keresztül kapcsolatba lépett Szilvássy Györggyel, aki akkor éppen a Gyurcsány Ferenc-féle titkosszolgálatokat irányította. Szilvássy a KGB-egyetemen végzett Laborc Sándorra bízta a találkozó lebonyolítását. Laborc – mint a polgári elhárítás főigazgatója – találkozott Portikkal. Nem is egyszer. A [rögzített beszélgetések leiratából](#) kiderült, az alvilágban komoly pozíciókkal rendelkező Portik minden eszközzel el szeretne volna érni, hogy 2010-ben ne legyen kormányváltás, ? ugyanis saját bevallása szerint az MSZP embere, korábban pedig szocialista politikusokat pénzelt. Ezért felajánlotta, hogy a maga módján segít, vagyis információkat

szerez, illetve gyárt az akkori ellenzék?, a Fidesz?. Laborcnak tetszett az ötlet, még külön telefont is biztosított az alvilági vezet?nek az olajozott kapcsolattartás érdekében. Portik rettegése a kormányváltástól nem volt alaptalan. A szocialista véd?erny? megsz?nése után a terrorelhárítás emberei Ágnes utcai otthonában ?rizetbe vették a volt olajb?nök?t, akit azóta számos leszámolásos b?ncselekménnyel hoztak összefüggésbe.

Szilvásy György és Laborc Sándor 2007 novemberében

Fotó: Máté Péter / [Magyar Nemzet](#)

A nagy hatalmú titkárné?

Most kanyarodjunk vissza az időben egészen a kilencvenes évek első feléig, a Gyurcsány Ferenc névvel fémjelzett gazdasági birodalom alapozásához. A cégfejlesztéshez legalább két biztos támasza volt Gyurcsánynak. Az egyik a „házasságpolitikája” következtében hullott az ölébe. Feleségének, Dobrev Klárának az édesanyja – a pártállami időszakból átörökített üzleti, politikai és titkosszolgálati kapcsolatrendszerrel rendelkező Apró Piroska – ugyanis minden erejével segítette fiatal vejét. Apró Piroska többszöri cégnél volt, illetve jelenleg is vezető tisztviselő, tanácsadó, de meglehetősen nagy befolyásra tett szert Horn Gyula miniszterelnök kabinetfőnökeként is. A másik támasz Jagiellowicz Györgyné, az egykori Taurus gazdasági vezérigazgató-helyettese, aki lényegében minden Gyurcsány-cégben vezető tisztséget töltött vagy tölt be. A volt kormányfő vagyonszerzéséről számos cikk készült, feltárták már a kétes privatizációs ügyleteket, a trükkös ingatlanszerzéseket, a megmagyarázhatatlan tanácsadói szerződéseket, de igen kevés szó esett arról, hogy a cégbirodalom anyagi felhizlalásához olajkereskedelmi ügyletek is hozzájárultak.

Fotó: [Magyar Nemzet](#)

A Gyurcsány-birodalom zászlóshajója, az Altus Rt., valamint a Magyar Villamos Művek (MVM) 1995-ben Fortus néven közös céget alapított. Előbbi 45, utóbbi 55 százalékos tulajdonrészt birtokolt.

Az Altus kilencmillió forint készpénzzel szállt be az üzletbe, az MVM pedig, amelynek akkor Apró Piroska volt a

tanácsadója, szeretne volna a vállalkozásba apportálni a Dunamenti H?er?m? f?t?olaj-tározóit. A tervet az Állami Számvev?szék húzta keresztül. A tározókat egyébként valamivel korábban négymilliárd forintnyi közpénzb?l hozta létre az állam, amihez a Magyar Fejlesztési Banktól (MFB) vett fel hitelt. Az MVM arra hivatkozott, hogy az olajtározók m?ködtetése gondot jelent neki, ezért partnert kellett keresni az üzemeltetésükhöz. Ez a partner lett a Fortus Rt. Az ügyletek itt azonban még nem értek véget. Az MVM ugyanis tett még egy nagylelk? gesztust. Nevezetesen: a részvénytársaság alapító okirata öt százalék osztalék- és szavazats?bbséget biztosított az eredetileg kisebbségi tulajdonrészrel bíró Altusnak. A kérd?jelek számát növeli: vajon miért volt szüksége az MVM-nek egy olyan cégre, amelyen keresztül olajszállításokat bonyolít saját magához? A Fortus tájékoztatása szerint csak 1996-ban 40 ezer tonna f?t?olajat értékesítettek a villamos m?veknek.

Fotó: [Magyar Nemzet](#)

Fotó: [Magyar Nemzet](#)

Gyurcsányék egyébként a Fortushoz igazolták a Mol korábbi kereskedelmi igazgatóját, Sáska Lászlót. ?t kés?bb kis híján kivégezték, amikor a kocsijában ül? üzletemberre egy máig ismeretlen férfi több lövést adott le. Sáska annak ellenére, hogy több lövedék eltalálta, túlélte a merényletet. A nyomozás során számos olajos nehézfiút hallgattak ki, nem sok eredménnyel. A történetet még érdekesebbé teszi, hogy a Fortus tulajdonosaként

felbukkanó Dryden Enterprises Limited nevű ciprusi offshore cég alapító okirata az olajmaffiát irányító Energol Rt. egyik vezetőjének, Dékány Istvánnak a feleségénél tartott – 1997. augusztusi – házkutatásnál került elő. Talány, hogy a Gyurcsány-féle érzékeny cégirat miképpen kerülhetett az energolosokhoz, mint ahogy az is, hogy a szocialista kormányok idején, 2002 és 2010 között hogyan lehetett az állami sportberuházások egyik irányítója az a Keszthelyi Péter, aki az Energol elnökeként is munkálkodott. És itt érdemes ejteni néhány szót Vankó Krisztináról, az Energol titkárjáról is. A hölgy ugyanis nem más, mint Kuncze Gábornak, a Horn-kormány SZDSZ-es belügyminiszterének az unokahúga. Vankó nem kizárólag titkári feladatokat látott el. Kulcsa volt a cég széfjéhez, és a házipénztár kezelésére is felhatalmazást kapott. Többször megtörtént, hogy a társaság gazdasági ügyeiben döntött; jelenleg külföldön, Németországban él.

Energol, ETL, Fortus...

A már említett 1997-es büntetőügyben kiderült, hogy az Energol a Fortuson keresztül is komoly olajszállítmányokat szerzett be. A Fortus az eljárás során azzal védekezett, hogy tudtukon kívül, csak papíron, hamis számlákon keresztül vettek részt az ügyletekben. És ha már ismét az Energol-ügynél tartunk, nem mehetünk el szó nélkül amellett sem, hogy a botrány kirobbanása előtt, 1997. április 21-én Gyurcsány Ferenc és Jagiellowicz Györgyné kimenekült a Fortusból, vagyis a későbbi miniszterelnök lemondott felügyelőbizottsági, az üzletasszony pedig elnöki tisztségéről. Tény továbbá az is, hogy a Fortus üzleti kapcsolatban állt egy másik nagy olajcéggel, az MSZP-s hátterű ETL Rt.-vel, amelyről köztudott, hogy az Energol fő szállítója volt. Az ETL felügyelőbizottságába 1996-ban, az olajügylet legjövődolmezőbb évében került be a szocialisták fő energetikai szakértőjeként ismert Karl Imre és Szűcs Erika, a szocialisták országos választmányának akkori tagja is. Szűcs jelenleg Gyurcsány Ferenc pártját, a Demokratikus Koalíciót erősíti.

Sz?cs Erika a parlamentben

Egymásra utalva

Ennyi id? elteltével persze lehetetlen a történekr?l valóságos képet alkotni. Az azonban bizonyos, a kilencvenes évek közepét?l a Horn-kormány idején folyó olajozás sokak meggazdagodását segítette el?. Számos vállalkozás alakult, több már meglév? cég felvette tevékenységi körei közé a gépjárm?-üzemanyag, valamint a tüzel?- és épít?anyag-nagykereskedelmet. A nagyobb olajozásra szakosodott cégek bizonyítottan kapcsolatban álltak egymással, a társaságok vezet?i mindent tudtak a konkurens tevékenységér?l, az ipari méreteket ölt? b?ncselekményekér?l. Egyik nagy sem m?ködhetett a másik nélkül. Politikai akarat, érdek pedig nem volt a törvénytelen ségek feltárására. Ma már hiába is lenne, a cselekmények elévültek, a bizonyítékokat – néhány szilánkot leszámítva – megsemmisítették. Akik pedig sokat tudhatnak – az energolos Portik Tamás, Dékány István, Drobilich Gábor, Gulyás Emil, Vankó Krisztina, az ETL-es Karl Imre és Sz?cs Erika, a fortusos Gyurcsány Ferenc és Sáska László, vagy éppen Kuncze Gábor, a rend?rséget abban az id?ben felügyel? belügyminiszter – csak legyintenek, és még a feltételezéseket is kikérik maguknak, holott az erkölcsi, valamint a politikai felel?sség megmaradt.

mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkj számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló